

□□□□CKKP :: KDYŽ BYL JIŘÍ SUCHÝ JEŠTĚ FILMOVÝM AMATÉREM□□□□□

□

Se svolením sourozence jsem do svých Klubíčků začal zařazovat také některé z jeho dávných inedávných krátkých filmů, které nelze nikde vidět. Těší mě, že mají takový báječný ohlas. Protože vždy uvádím i jiné filmy, převážně od členů ČKK - Českého klubu kinoamatérů (neb jsem jedním z nich), vyhledal jsem ve svém archivu článek z časopisu Filmovým objektivem, ve kterém se v roce 1966 Jiří rozpovídal o

svých amatérských začátcích. Rozhovor o filmu a filmování s ním vedla A. Kučerová a tady jsou z něj nejzajímavější pasáže:

Doslechli jsme se, že máte velmírád film a že snad také sám amatérsky natáčíte.

To jste na správné adrese. Začalo to všechno, když mi bylo asi pět let. Tehdy jsem dostal laternu na kličku a několik dvoumetrových filmů, takových šlinglů, které se promítaly pořád dokola. Tak jsem si je pouštěl a od té doby mě to vlastně nepustilo. Sbíráám filmy, hlavně grotesky s H. Loydem a Laurelem a Hardym, protože těmto komikům vlastně vděčím za to, co dělám. Mám i nějaké Disneyovy grotesky, celkem slušný filmový archív.

A kdy jste začal filmovat?

To mi bylo asi šestnáct let, když tatínek někde vypůjčil kameru šestnáctku, přinesl filmy a dovolil mi, abych si něco natočil. Točil jsem všechno, co mě nějakým způsobem zajímalo, a pak to sestříhl. Vznikl z toho takový jakoby surrealistický film, který však neměl hlavu ani patu. Ještě jej mám někde schovaný. Pak jsem si ale řekl, že bych měl natočit také něco, co by mělo smysl. Udělali jsme s jedním kamarádem takový cestopis. Jmenovalo se to "Napříč a nazpět". Měli jsme tropické přilby a prodírali se džunglí - totiž našimi lesy. Tento film jsem nejen režíroval a snímal, ale také jsem v něm hrál. Jako kameraman jsem měl při tom určité potíže.

Později, když jsem získal nějaké finanční prostředky - on je to koníček trochu drahý - pořídil jsem si vlastní Pentaflex a potom ještě osmičku pro takové vyložené rodinné dokumenty. To abychom si je mohli pouštět, až budeme úplně a hodně staří. Šestnáctku jsem si vzal poprvé na delší zájezd do Sopot, kde jsme hráli. Tam jsem začal točit velice složitý film. Neodhadl jsem však dobře své síly. Měl jsem předem vypracovaný příběh, který jsem musel v průběhu filmování změnit v jiný, jednodušší, ale ani ten jsem nebyl schopen dokončit. Tak jsem si vlastně v Sopotech pouze vyzkoušel kameru - trochu nákladným způsobem. Pak jsem točil ještě jiné věci. Nejsou to vůbec žádné dobré filmy, spíš jsem si v nich různé věci ověřoval.

Jaký druh filmů vás nejvíce zajímá?

Chtěl bych točit trikový film. Už jsem se o něj dokonce pokoušel. Vznikl film částečně kreslený, částečně papírkový a částečně hraný.

Máte nějaké dokumentární záznamy z představení Sematoru?

To ne, to sipořád pouze slibujeme. A tak utíká představení za představením a my nemáme zachyceno skoro nic. Jen tu a tam, když u nás natáčí zpravodajský film něco prožurnál. To jsou ta předsevětí. V archívu divadla máme ovšem dokumenty z našich společných cest. Třeba barevný film ze zájezdu do Holandska.

Vy sám už jste byl ovšem také několikrát objektem snímání.

Nejraději vzpomínám na to, když jsme asi před třemi lety začali v Berlíně

točit profesionální film, který se měl jmenovat "Jonáš a tingl tangl". Natočili jsme však pouze jednu sekvenci; nebyl dostatek finančních prostředků. Režirovali ji Forman s Roháčem. Když jsme stáli v automatě na polívku -kameraman Němeček s kamerou a stativem přes rameno - dohadovali jsme se, jaktočit dál. A než jsme polívku snědli, byly již dva tři záběry v kupě a šlo sena to. Byl jsem oblečen v jonášovském kostýmu, měl přes sebe plášť a v aktovce "žérardák". Na místě jsem plášť sundal a nasadil si "žérardák". Šlitr udělal totéž s buřinkou a začali jsme hrát. Uprostřed Berlína. Tam náhodou není zvykem, aby se lidé na ulici shlukovali, když se něco děje. Byla to krásná práce - v amatérských podmínkách.

Cítíte se lépe před kamerou nebo zakamerou?

Moje největší přání je stát se jednou filmovým režisérem. Už jsem chtěl být ledašším a myslel si, že se mi to nikdy nemůže vyplnit. A najednou bum a bylo to tady. Možná, že se mi poštěstí i tohleto.

Já po létech dodávám - na konci šedesátých let režiroval Jiří svůj první celovečerní film Nevěsta. Krátce po uvedení do kin byl zakázán; jeho autor a režisér se ocitl v nelibosti vyšší moci.

Přeji všem krásné léto a dovoluji si pro zajímavost upozornit na jednu svou pošetilou aktivitu. :-)

<http://www.semanovice.cz/klubicek.aspx?id=127162009>

Srdečně zdraví

Ondřej Suchý

Navštivte někdy

<http://www.semanovice.cz>